ΠΑΡΑΓΩΓΗ:
ΚΕΣΤΑ ΓΙΑΝΝΙΔΗ

ΤΕΤΑΡΤΗ: 23.45 - 00.55

27. 3. 68

ΑΡ. Τ. { R. 1135
R. 1199
0854

ΜΟΥΣΙΚΑ ΠΟΡΤΡΑΙΤΑ (7)γ

ΣΗΜΑ 1'.10"

• Όταν πάνω ὁ κεφαλὶ Ἀλί, ὑπερνόταν τὴν φωνὴ τοῦ μπρίντιου, ὁ κάλπας τοῦ Ἀλάφ Ἀλί, ἔγινε πολὺ δραματικός, τὸ ἔψαξε τὸν ἀκαδ μὲ τὴν ὁρμοφόνος γιὰ τὸν λέγοντας ὅτι ἀκούστε τὸ φωνὴ τοῦ φόβαμε γιὰ τὴν πολυφωνία (ἀπὸ γιὰ τὴν ἐκμηρία) καὶ δὲν ἔχει ἄδικο. Μόνο ὅτι τὰ μεγάλα ἀκαδ τοῦ ἐπιτύνου ὁ Ἀλί, ἐν τῶν ἀρχομένων τὰ φωνὴ ὅλη μπρίντιο, δὲν θαύμαζαν ἐφτάδα ὅλη τὴν παρτιτούρα τοῦ. Μοιάζει νὰ εἶχε φωνὴ ὅλη ἔχουν ἀνῆρ ἐφανέτεας. Η ὀρχήστρα ἐν ἐνῶ αὐτὸ τὸ ἀνῆρ ἐφάνεια τὸ δίδο ἐκλεκτικοὶ ἐνδιέφερον ἐν Ἀλί, τὶ ἔκαμε ἐν ἐφάνεια τὴ μὲ τὴν πολυφωνία MARIE D'AGOULT, τὶ ἔκαν αὐτὸ μὲ τὴν πολυφωνία τὴν τὶ ἀκρόασις καὶ ἀκρόασις. Ἐπειτὰ ἀφοσιωμένος τὰ πολυφωνία μὲ τὸ ἔργο τοῦ Giuseppina Laidlaw/τὸ Νόκαντ, ἀκριβῶς τὸ ἔργο τοῦ ἀκόμα. Ο ἀνδρόφιλος αὐτὸς ἀν δὲν ἔγινε αὐτὸ τὸ γάμο, τοῦ ἔδωσε χρὸ ἀκαδ. Τὸν Blandine ἀν ἀνδρεύτε ἀπὸ τὸν Liszt, τὸν Daniel ἀν νὰ αὐτὸ τὸν ἐπιλέγεται τὸ κεφὶ ἀγγλικὸ αὐτὸ τὸν ἀρρώστια ἀν ἔνιαν ἀρχίσει τὸ 19ο αἰώνα καὶ ἔχει τὸν COSIMA. Η τρυφερὴ αὐτὴ ἀν ἀκαρδιόφρα ἀρχικὰ τὸ φῶς τὸν καὶ διάφορο μαέστρο καὶ ὀρχήστρα Hans von Bülow, ἀρχόντας χώρισε μὲ τὴ γυναίκα

του Βάγνερ. Ο δεύτερος μεγάλος ανδρόγυνος του Νίτσε, είναι η Πρωσσίδα Καρολίνα του WITTGENSTEIN. Μια όμορφη-πολύ παρεξηγημένη γυναίκα αν αρχίσει κανείς σε φιλοσοφικών μελέτες σε φανατική και ασυνήθιστη αγγραφία δημιούργησε έργων. Και αυτή η περίοδος χαρακτηρίζεται και η από γάμου σε παραφορά για τον Φράνς Νίτσε. Είναι η εποχή μεταξύ 1847 και 1860. Τότε δημιουργήθηκαν τα μεγάλα του έργα. Τα φιλοσοφικά συγγ. αποκτήματα, η συγγενεία του Δάντη, η μεγάλη του Λουκρέτιου για θεάρο και ίσως το μεγαλύτερο συγγενικό του έργο, η συγγενεία του Φάουστ. Αλλά και ο άνδρας αυτός δεν έζησε αλλά στο γάμο. Πρώτα και πρώτα αγωνιούσαν η καύμενη η Καρολίνα για τα αποκτήματα από τον νόμιμο δεσμό της με τον γέρο αρχιτέκτονα. Μα ίσως αυτεξάστατος και ιδιοτροπος προσωπικότητα τον Παύλα. Δεν φαινόταν ότι είχαν ανάγκη ανθρωπινότητα/ όλοι τους παραμένει τα γάμου του, αλλ' αποδιαμείνει ναι τον Βαλτσαρά τον έστρεψε το αποκορυφωτικό γεγονός, ότι ο Παύλος εξεγράφη στη κοσμική σε ευαγγελικόν. Το φαινόμενο ήταν ανεξήγητο αρχιτέκτονας. Αυτό μετά ήταν τον αποκλείστηκε το 1861. Τέσσερα χρόνια αργότερα τον Αυγούστο του 1865 ο Νίτσε προσκαρούσεται λαμπρός στη Φραγκφούρτη αραγματοποιώντας μία ένα ταξίδι του όνειρο. Ο πρώτος ανδέλφος, ο δαιμόνιος σκαπτίστας και ο ερασιτέχνης φιλόσοφος, ο Φράνς Νίτσε γνώρισε ο Αλβάν Νίτσε. Αυτό δε ναυάγησε ανάμεσα σε δέκα αδιαφόρητα έργα δραματικά αριστοφανίστικα, Καντάτες, Συμφωνίες, Θρησκευτικά κλπ. Αυτήνα και τα δέκα Ιρλανδικά κομμάτια τον γι' αυτό εμπνεύστηκε από δέκα δραματικά ποιήματα τον οι δύο τον Legendes του Αυστριακού Ιωάν Ιρλ. Ιωάν. αυτά ακόμα και τα ιδίας ένα ~~τον τίτλο εποχής~~ τον γενικό τίτλο Ιρλ "Années de Pelerinage"

Μέσα σ' αυτή τη περίοδο πολλή δημιουργία (τέλη του 1866/67 έγραψε και τη Σύμφωνη Λειτουργία του Liszt, της οποίας αποσπάσματα ακούστε στη συνέχεια μια της σημαντικής Τελετής. Θέλω αναφέρω το έργο αυτό σα σημείο εξόχου της πνευματικής ωριμότητας τη Liszt, γράφτηκε στη λίτη εκκλησία του Liszt, στη Αθανασία Φραγκίσκος Ιωσήφ σε βασιλέα της Ουγγαρίας. Θα ακούσουμε μια συνοπτική σε σε μεταδίδουμε ακόμα 3 αποσπάσματα από το έργο αυτό, αρχίζοντας με το Offertorium σε ένα το μοναδικό πλάγιο φυσικό μια φάση της Λειτουργίας του Liszt, σύντομα μια σύντομη βαρύ εξό και ήρεμο / και ανοχίζοντας με το Sanctus και το BENEDICTUS. Ξεκινήσαμε ότι το έργο ηχογραφήθηκε στη εκκλησία του Αγ. Μαθαίου (γνωστή και σα εκκλησία του Liszt) στη Βουδαπέστη, ένα μικρό χωριό σε ώρα από 100 χρόνια χρόνια αργότερα, ένα του διευθυντή του ένα Liszt. Η χορωδία και η ορχήστρα διευθυντής JANOS PERENCSIK (5'00")

[UNGARISCHE KRÖNUNGSMESSE]

[5. OFFERTORIUM – 6. SANCTUS – 7. BENEDICTUS] (15.00")

• Ένα η χορωδία, η ορχήστρα και το εκκλ. όργανο της εκκλησίας του Αγ. Μαθαίου η Budapest μας δίνουν αποσπάσματα από τη Λειτουργία του Liszt του Liszt.

• Η τελ. αρ. 14 Ραψωδία του Liszt μια η πιο γνωστή και αγαπημένη ένα μια σύντομη φυσικό είναι κοντά στη τελ. αρ. 2 και η τελ. αρ. 12 η δημοφιλέστερη. Έχει πολλές διαφορές διασκευές της και ενορχηστρώσεις πάρε τον αρ. 1 αντί του 14. Το ξεκίνημα σύνθετο ηχοβαθμίδα αργό μετρό μαζί και "All'ungherese" σε ρυθμό τσιγγάνικο γρήγορο. Η γρήγορη μέρος ο Liszt διασκευάζει στο "Κοσμοί Csardas". Το έργο είναι αφιερωμένο στον αγαπητό φίλο του Liszt διάσημο πιανίστα ορχήστρα Hans von Bülow.

[RHAPSODIE N. 14] (1.00")

(12'00")

Αυτό τον νέο σταδιοδρόμο ERNÖ SZEGEDI ακούσαμε στην 14η Ραψωδία του Λίστ. Όπως και προηγούμενως αναφέραμε το έργο αυτό γράφτηκε στις φυλακές του δημοσιογράφου δεν αποφυλακίστηκε πολύ πιστός στις διαμαρτυρίες και ενορχηστράστηκε σε Ραψωδία αρ. 1. Αργά και ο ίδιος ο Λίστ δεν αντιστάθηκε σε αυτό τον πειρασμό. Μη τα ίδια ακριβώς θέματα και τελικά αυτό έργο δημιούργησε ο Φίλιππος Παχελμπέλ γιά σόλο και ορχήστρα. Το έργο αφιερώθηκε από τον Hans von Bülow στο σόλο πιανίστα του δεύτερου του τότε διασήμου σύνθετη και πιανίστα Franz Doppler, Γάλλος του 1853. Εδώ ακούμε μια ενόργανη διασκευή του Βιρτουόζου κιθαριστή ο Ρώσσος, φίλος Καραγιάν. Λαγός ο SHURA CHERKASSKY (1.00")

[UNGARISCHE FANTASIE] [16.30"]

• Στο Φίλιππο Παχελμπέλ του Λίστ ακούσαμε από τον HERB. VON KARAJAN σε διεύθυνση Βιρτουόζου φλ. του Βιρτουόζου, μιά σοφή τον Ρώσσο κιθαριστή SHURA CHERKASSKY. Καταγράφηκε μιά Ραψωδία αρ. 15 σε ουγγρικό δημοτικό τραγούδι Ελεβάντιο Παλλόλεν (RAKOCZI). Όλα ο Λίστ αρμόδιαζε το έργο αυτό το παρουσιάζει ~~σαν μια~~ μια τίτλο ο Ο Μαρς Ραλόσι οι μορφή μιά φαντασίας. Θυμίζουμε ότι το ίδιο θέμα αυτό ελεβάντιο έδωσε στο ίδιο και σε ένα άλλο μέρος στο σύγχρονο του Λίστ, τον Μάγιερ νά το ονομάζει ~~ίδιο~~ ότι το έργο του «Η Καταδίκη του Ραόλ» μιά μιά αραγματικά ευδαιμονικά ενορχήστρωση. [1.00"]

[RHAPSODY N. 15] [5.30"]

- Η ακόμη μια ενόργανη σε 7η αφιέρωση δο μονάκι Πορφαίο του Φραντς Λίστ μιά σε αναμνήσεις δεξιοτεχνικό Valse-Impromptu σε δημοσίευσε το 1850. Θα το ακούσετε από τον διεθνώς φημισμένο σύγχρονο σύγχρονο Αρζεντινό μαεστρο Μαρταιζόφσκι.

[VALSE - IMPROMPTU] (5.30")

Μη το Valse Impromptu σε ακούσατε από τον διεθ. φημ. διαν. Alex. Br. Εδώ πάνω ενόργ. ενόργανη σε 7η αφιέρωση δο μονάκι σόλο πιανίστα του FRANTZ LIST.